

det paa Grund af den høje Regerings Udtalelser, og derfor maa jeg ogsaa med den højtærede Formands Tilladelse her i dette høje Ting oplæse, hvad den højtærede nuværende Statsminister har sagt om dette Forhold: „Imidlertid har det danske Folk baade Nord og Syd for Kongeaaen en uomtvistelig Ret til at blive bekendt med, hvad der i det hele er foretaget fra de forskellige Regeringers Side i det sønderjydske Spørgsmaal, og jeg skal gentage en Udtalelse, jeg fremkom med i det sønderjydske Udvalg i Gaar, nemlig at det er Regeringens Hensigt, saa snart Sagen er afsluttet, og Tiden tillader det, at give en aktmæssig Fremstilling af, hvad der siden Verdenskrigens Begyndelse er foretaget i det sønderjydske Spørgsmaal fra de danske Regeringers Side.“ Altsaa, det danske Folk baade Nord og Syd for Kongeaaen har en uomtvistelig Ret til at blive bekendt med disse Aktstykker. Dette Tilsagn, som den højtærede Statsminister gav, var ikke et Løfte, som gaves paa Opfordring, men det var en Erklæring om en Handling, Regeringen agtede at foretage, og denne Erklæring havde en Brod mod Regeringens Forgænger, idet hele den Valgkamp, som var gaaet forud, havde været opfyldt af Antydninger, Insinuationer, Mistæneliggørelsesforsøg overfor den foregaaende Regering om, at denne i den slesvigske Sag havde Ting at skjule. Den højtærede Statsminister vidste, da han afgav denne Erklæring, at den foregaaende Regering havde offentliggjort Dokumenterne vedrørende sin Politik, ikke blot ved Omdeling til Rigsdagens Medlemmer, men saaledes, at det danske Folk baade Nord og Syd for Kongeaaen kunde blive bekendt dermed. Disse Dokumenter er offentliggjort dels her fra Talerstolen, dels i Referatet af Forhandlingerne i det politiske Udvalg, som den Gang sad — den højtærede Udenrigsminister var ikke Medlem af dette høje Ting den Gang.

Den højtærede Regering fremsatte derfor sin Erklæring om denne Sag med en Brod vendt mod sin Forgænger, den radikale Regering, og det radikale Venstre har, da denne Erklæring blev afgivet, her og i det sønderjydske Udvalg udtalt, at den ønskede alle disse Dokumenter offentliggjort, og hvis der i de tidligere Publikationer skulde mangle noget, som den nuværende Regering ønskede frem, ønskede man ogsaa

dette offentliggjort. Man ønskede, at denne Publikation skulde omfatte hele den sønderjydske Periode, thi der er kun een Periode, om hvilken der ingen Besked er givet Offentligheden, og det er den, der begynder med Ministeriet Liebe og afsluttes med det nuværende Ministeriums Behandling af de sønderjydske Sager; om denne Periode er der ingen aktmæssig Fremstilling givet Offentligheden.

Der fortsættes nu med Mistæneliggørelse i den Presse, som er den nuværende Regering vel bevaagen. Jeg skal tillade mig at oplæse en enkelt Udtalelse, som findes i „Flensborg Avis“. Den lyder saaledes: „De Slesvigere, der sammen med Vinding Kruse var i Paris i Fjor Foraar, kunde have haft adskilligt af Interesse at fortælle Offentligheden om Ministeriet Zahles Politik, men af Hensyn til Landets Tarv har de undladt at offentliggøre nogen Beretning. At den danske Regering stiller sig paa samme Maade skal altsaa nu udnyttes til et Angreb fra det tidligere Ministeriums Lejr — et kønt Eksempel paa, hvorledes Tingene kan vendes paa Hovedet.“ Her ser man altsaa, hvorledes Ikke-Offentliggørelsen skal benyttes til stadig at insinuere, at der i det foregaaende Ministeriums Behandling af Sagen er Momenter, som det nuværende Ministerium af Hensyn til Staten og sine Forgængere maatte skjule.

Det er her overfor, vi siger, at denne Behandlingsmaade kan vi ikke akkviescere ved. Tilsagnet om Offentliggørelse maa opfyldes. Hvis der er Dokumenter i denne Sag, som ikke er det høje Ministeriums fulde Eje — saaledes Referat af en eller anden Udtalelse af en eller anden udenlandsk Personlighed, som den højtærede Udenrigsminister ikke mener kan offentliggøres —, saa kan dette stryges, efter Aftale med Rigsdagens Partier, saaledes som der i Offentliggørelsen af det politiske Udvalgs Forhandlinger blev foretaget en enkelt Strygning. Det var netop en Udtalelse af en navngiven udenlandsk Statsmand, og det blev anført i Protokollen, hvor Strygningen fandt Sted. Saadant kan man altsaa blive enig om. Men derimod at holde denne Sag hen paa den Maade, at man vedbliver med at komme med Insinuationer overfor den foregaaende Regering, skønt den højtærede Udenrigsminister her har sagt, at der ingen Sensationer findes i disse Dokumenter, det kan